

Η ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ ΓΕΝΝΑ ΠΛΕΟΝ ΤΗΝ ΑΣΥΔΟΣΙΑ (Μάιος 2007)

Συγγραφέας: ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΟΤΣΗΣ

Δύο είναι τα κυρίαρχα στοιχεία στο διήμερο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ: Η επίδειξη, πρώτον, κομματικής ενότητας και συσπείρωσης περί τον αρχηγό -εντυπωσιακή, όντως, αφού οι γνωστές αμφισβητήσεις της ηγεσίας δεν εξαφανίζονται μεμιάς. Και, δεύτερον, η αυτοπροβολή του Γ. Παπανδρέου ως εγγυητή της εκλογικής νίκης και των αναγκαίων «τομών» και «ανατροπών», αλλά και η προσπάθειά του να πείσει, κόντρα στις δημοσκοπήσεις, ότι θα ήταν καλύτερος Πρωθυπουργός από τον Κ. Καραμανλή. Και τα δύο δείχνουν ότι το επιτελείο του ΠΑΣΟΚ είναι πεπεισμένο ότι έχουμε ήδη εισέλθει σε προεκλογική περίοδο.

Θα αναφέρω ένα πρόσθετο στοιχείο που δεν προσείλκυσε το δημοσιογραφικό ενδιαφέρον (ούτε και των συνέδρων, άλλωστε) ανάλογα με τη σημασία του:

Για πρώτη φορά σε συνέδριο του ΠΑΣΟΚ ο εναρκτήριο αρχηγικός λόγος έδωσε έμφαση στο πλανητικών διαστάσεων περιβαλλοντικό πρόβλημα. Υπό την Πρωθυπουργία του, διαβεβαίωσε ο Γ. Παπανδρέου, η Ελλάδα από ουραγός θα βρεθεί στην πρωτοπορία του παγκόσμιου αγώνα να αντιμετωπιστούν οι κλιματικές αλλαγές, θα καταστεί διεθνές κέντρο παραγωγής βιολογικών προϊόντων και θα δώσει προτεραιότητα στις εναλλακτικές μορφές ενέργειας.

Δεν είναι τυχαίο ότι, και στην αντίπερα όχθη, ο Κ. Καραμανλής, πριν αναχωρήσει για το μακρινό και πολυήμερο ταξίδι του, με πλούσια εναλλαγή παραστάσεων για να ξεσκάσει από την εδώ πνιγηρή ατμόσφαιρα (επίσκεψη στην Αυστραλία με «περαντζάδα» από Σιγκαπούρη, Νέα Ζηλανδία και Βιετνάμ), συνεκάλεσε την τελευταία κυβερνητική σύσκεψη με συναφές θέμα: Προληπτικά επείγοντα μέτρα για να αντιμετωπιστούν το καλοκαίρι οι επιπτώσεις από τις κλιματικές αλλαγές -λειψυδρία (σταγόνα στον ωκεανό οι βροχοπτώσεις των ημερών), μπλακ άουτ της ΔΕΗ και πυρκαγιές. Παρά τα όσα γράφονται και λέγονται, το πώς θα κυλήσει αυτό το καλοκαίρι είναι, τελικά, σε άμεση συνάρτηση με το χρόνο διεξαγωγής των εκλογών.

Σ' αυτές τις εκλογές για πρώτη φορά τα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος δεν θα είναι, βέβαια, στο επίκεντρο, κατά πως το θέλει η ουτοπική προτροπή του

Σταύρου Δήμα, αλλά θα βρεθούν αναπόφευκτα πολύ ψηλά στην ατζέντα.

Και ο άγιος φοβέρα θέλει. Δεν απέκτησε ξαφνικά περιβαλλοντική ευαισθησία η πολιτική ηγεσία στη μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εμμένει πεισματικά να μη διαθέτει (χωριστό) Υπουργείο Περιβάλλοντος και που η «ανάπτυξιακή» πολιτική της, διαχρονικά και σταθερά, υπαγορεύεται από την ασύδοτη κερδοσκοπία.

Τρομάξαμε (και οι Έλληνες περισσότερο από τους άλλους Ευρωπαίους, κατά τις δημοσκοπήσεις), όταν αρχίσαμε να βιώνουμε τις επιπτώσεις από το φαινόμενο του θερμοκηπίου, που το γέννησαν ανθρώπινες δραστηριότητες, το κυρίαρχο μοντέλο ανάπτυξης και ο τρόπος ζωής μας στις καταναλωτικές κοινωνίες. Τρομάξαμε με τις έγκυρες επιστημονικές προειδοποιήσεις για το ζόφο στο κοντινό μέλλον των παιδιών μας και το απώτερο της ανθρωπότητας και του πλανήτη.

Τρομάξαμε, κι αυτό αντανakλάται ήδη στον προβληματισμό και τις συμπεριφορές του πολιτικού κόσμου, των ΜΜΕ, της κοινωνίας των πολιτών. Μόνη εξωφρενικά μακάρια δείχνει να παραμένει η κυβέρνηση της Ν.Δ., που ως τώρα πασχίζει να ξορκίσει το κακό με κάποια διοικητικά μέτρα (μονάδες αφαλάτωσης για τα νησιά, περιορισμοί στο πότισμα στους κάμπους, η ΔΕΗ θα αγοράσει ηλεκτρικό ρεύμα από γειτονικές χώρες το καλοκαίρι, ενίσχυση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας κ.ά.).

Δέσμια μιας μυστικής διαχειριστικής λογικής, της ψηφοθηρίας και των μεγάλων συμφερόντων που υπηρετεί, η πολιτική της για την «ανάπτυξη» μένει αναλλοίωτη. Την ώρα που Βρετανοί επιστήμονες επιβεβαιώνουν ότι πρώτη γενεσιουργός αιτία του θερμοκηπίου είναι η ραγδαία αποψίλωση των δασών, η κυβέρνηση Καραμανλή επιμένει στην εγκληματικά δασοκτόνο αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος, νομιμοποιεί καταπατήσεις και οικοπεδοποιεί δασικές εκτάσεις. Σκέτος παραλογισμός.

Με την Ελλάδα να πρωτοπορεί σε... ρύπους και με τις θερμικές μονάδες της ΔΕΗ να είναι οι πλέον ρυπογόνες στην Ευρώπη, η κυβέρνηση ενθαρρύνει ιδιωτικές επενδύσεις για θερμοηλεκτρικές μονάδες με... άνθρακα -αν είναι δυνατόν! Ξεσηκώθηκε πέρυσι σύσσωμη η Μεσσηνία και το απέτρεψε. Ο κίνδυνος τώρα ελλοχεύει σε άλλες περιοχές, που προσδοκούν μάλιστα στην τουριστική ανάπτυξη: στον βοιωτικό Κορινθιακό, στο Μαντούδι της Εύβοιας κ.α. Τι να πεις...

Το ενθαρρυντικό είναι ότι αναπτύσσονται με γοργούς ρυθμούς η περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση των πολιτών και η κινητοποίησή τους σε τοπική κλίμακα για οικολογικά προβλήματα. Συμβάλλει σ' αυτό θετικά το ενδιαφέρον, που, επιτέλους, άρχισαν να δείχνουν ορισμένα ΜΜΕ εθνικής εμβέλειας (πολύ σημαντική δουλειά κάνουν βέβαια και τα διάσπαρτα στην περιφέρεια έντυπα οικολογικών ομάδων και κινήσεων. Όπως λ.χ. η εξαιρετική «ΒΙΓΛΑ» στη Σάμο, με τελευταία εκστρατεία της να σωθεί το πευκοδάσος της Μουρτιάς από την τοπική... Ιερά Μητρόπολη, που πασχίζει να το αποχαρακτηρίσει για να το πουλήσει για τουριστικό θέρετρο...): Πάνω από 10.000 εθελοντές αυτές τις μέρες και για τρίτη χρονιά παίρνουν μέρος στην καμπάνια για καθαρές ακτές της «Ελευθεροτυπίας» (με το «Γεωτρόπιο») σε συνεργασία με το «Δίκτυο Μεσόγειος SOS». Χιλιάδες πολίτες, επίσης, ανταποκρίθηκαν στις πρωτοβουλίες του «Σκάι» (και της «Καθημερινής») για ενίσχυση των οργανωμένων προσπαθειών να σωθεί το Πεδίο του Άρεως από τις αυθαιρεσίες του Πανελληνίου και για να καθαριστεί ο κάποτε πανέμορφος Κηφισός - στο τμήμα του που έμεινε ακάλυπτο και δεν μετέτρεψαν σε... λεωφόρο οι ανεγκέφαλοι που μας κυβερνούν. Μακάρι ανάλογες πρωτοβουλίες να εκδηλωθούν και για να αποτραπεί το νέο περιβαλλοντικό έγκλημα στην καρδιά της Αθήνας, στον Ελαιώνα, όπου, με πρόσχημα το γήπεδο του Παναθηναϊκού, οργιάζει η κερδοσκοπία και απειλείται άγρια τιμεντοποίηση.

Αλλά η μέγιστη συμβολή των ΜΜΕ θα ήταν να προβάλει εξαιρετικά σημαντικές για τον προβληματισμό των πολιτών πληροφορίες και εκδηλώσεις. Όπως, επί παραδείγματι, η ημερίδα για τη Σύμβαση του Άρχους, που οργάνωσαν (8-5-2007) η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών και το Ευρωπαϊκό Γραφείο Περιβάλλοντος. Ήταν μοναδική ευκαιρία να γίνει ευρύτατα γνωστό ότι αποτελεί πλέον θεσμοποιημένο δικαίωμα του πολίτη να πληροφορείται και να συμμετέχει σε όλες τις αποφάσεις για το περιβάλλον, «να ζει σε περιβάλλον κατάλληλο για την υγεία και την ευημερία του, αλλά και καθήκον του να το προστατεύει για την παρούσα και τις μέλλουσες γενεές» (Β. Δωροβίνης).

Τη Σύμβαση του Άρχους την αγνοούν οι πολίτες και τη γράφει εκεί που έχει η διοίκηση, με την ξέφρενη και παρανοϊκή επιδρομή της στους ελεύθερους χώρους των πόλεων, τα δάση και τις παραλίες. Όσο η διοίκηση επιμένει να αυθαρετεί, τόσο τα φαινόμενα αντιδικίας των πολιτών για να προστατεύσουν την ποιότητα της ζωής

τους θα φουντώνουν πλέον, αφού φτάσαμε στο μη παρέκει. Στο Ελληνικό, οι συγκρούσεις με τους νονούς της νύχτας και ο αγώνας για την απελευθέρωση των ακτών με τη δραματική απεργία πείνας του δημάρχου Χρ. Κορτζίδη κάνουν έκρυθμη την κατάσταση. Στο Μοσχάτο, πολίτες και δημοτική αρχή ξήλωσαν τα συρματοπλέγματα που φράζουν την παραλία -αυθαίρετο φέουδο της Α.Ε. Ολυμπιακά Ακίνητα. Και καλά έκαναν. Όπως άριστα έπραξαν και στην Άρτα οι πολίτες, που έσπασαν την κλειδαριά και φρόντισαν το χώρο περί το βυζαντινό κάστρο, χρόνια εγκαταλειμμένο από την κρατική ολιγωρία. Αύριο πού;

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 21 Μαΐου 2007, σ. 9.